

כללי זהירות

בבורסת היהלומים

ב-1644 הודפסה ככל הנראה תעודת הייחוס הממלכתית הראשונה בהיסטוריה. יתכן וזו תעודתו של כלב הפודל הלבן "בווי" של הנסיך רופרט, בנו של צ'ארלס הראשון, שהוצא על קלף רשמי לזכרו של הכלב האמין שהשתתף בקרבות העזים של האנגלים נגד קרומול.

מאז מחפשים להם אנשים רבים כלבים יקר-ערך, גזעים שהורים, ומרוב התלהבותם שוכחים, לפעמים, לבדוק אם אכן קיבלו תמורת כמה עשרות אלפי לירות טובות את המגיע להם. ולא פעם מתאכזרים קונים תמימים, שהלכו שולל אחרי מראה עיניים בלבד. ובכן, למתעקש לרכוש כלב גזעי הנה מדריך קטן:

- (1) וודא כי לאמו ולאביו של הכלב יש תעודת-ייחוס של הייכל, ההתאחדות הישראליית לכלבנות, וכי ההורים חופשיים מהפרדיספלויה, כלומר, שאגן-הירכיים שלהם כשיר. ההבדל במחיר בין כלב גזעי בעלת-תעודות לכלב רגיל הוא לעתים 1 ל-10 או 1 ל-20, ועם הבדל שכזה זכותך להכיר גם את ההורים של כלבך.
- (2) אם גילו של הגור פחות משלושה חודשים, עליו להיות מחוסן בחיסונים זמניים נגד פרוו ונגד שפעת כלבים. דרוש תעודת-חיסון של רופא.
- (3) אם גילו של הגור משלושה חודשים ויותר, עליו להיות מחוסן נגד פרוו, שפעת כלבים, דלקת כלב, עכברת (צהבת) וכלי-בת. דרוש את התעודות מן המוכר.
- (4) אל תסמוך על ניסים: כתוב וזכור-דברים. הדגש שאם תוך זמן קצר לא יועברו לרשותך תעודות-הייחוס, אתה זכאי לקבל את כספך חזרה.
- (5) פרט בוכרוך-הדברים כי אם אחרי בדיקת הרופא הפרטי יימצאו סימנים קלוי-ניים של מחלות או פגמים-מלידה, חייב המוכר לקבל את הכלב בחזרה. אם הכללים הללו נראים בעיניך חשדי-ניים מדי, כדאי לזכור שכבר היו דברים מעולם: כלבים צעירים דומים זה לזה לעתים מזומנות. מהמלטה אחת יוצאים גורים של כמה אבות, ואם החלטת כי רצונך בקוקר-ספניאל, למשל, אין שום סיבה שתוך זמן קצר יתברר לך שלפניך כלב ענק שאינך יכול להרשות לעצמך ושאיןך רוצה בו. או, חלילה, אתה עשוי לגלות שהשקעת את מיטב כספך בכלב חולה, שתיאלץ להיפרד ממנו בשברון לב. הבטח את זכויותיך, כלבוטק עומד ל-טרותך. אך אם אינך יכול להרשות לעצמך כלב גזעי, ואתה מתלבט, כדאי שתזכור

כלבוטק

מאת

ד"ר יקותיאל שרעבי

ועדנה פינורו

ידד מנשק חבר נשיקות מתוקות מיון

האם מותר להתנשק?

האם שאלו פעם בני-אדם את עצמם כמה מחלות הם מעבירים מן האחד לשני ב-אמצעות אוחו מגע רך ומענק הנקרא נשיקה. אילו חשבו על כך ברצינות, היו נוגעים פה אל פה דרך מסיכות סטריליות. ובכל זאת, לא פעם דואגת אם עבריה נוכח העובדה, כי "בנה הקטן מתנשק עם הכלב - אוי, דוקטור, מה יהיה אם הכלב חולה והוא יידבק ממנו?"

ובכן, לכל אם ולכל מישפחה שאינם עתירי ניסיון בגידול ילדים ובעלי-חיים בצוותא, כדאי להזכיר כמה דברים: מבחינה רפואית סיכויי ההידבקות במחלות אדם מכלב קטנים מסיכויי ההידבקות של אדם מאדם. מה עוד שברוב המיקרים אין חיידקי המחלה של הכלב זהים לחיידקי מחלתו של האדם, כולל שפעת ודלקת שקדים.

מבחינה היגיינית-אישית, לא נעים להוריות אבלי פיו של הכלב נקי בדרך כלל יותר מפיו של אדם. הכלב אינו לועס את מזונו, כי אם בולע אותו. ולכן איננו אוגרי במאורות שבתוך שיניו שירי מזונות, שהם הממיות אידיאליות לחיידקים, מקור פרנסתם המבורך של רופאי-השיניים.

מבחינה אסתטית, יש משהו בעניין ה-הירתעות ממגע שבין פה לפה. הכלב מרחרח בריצפה, מבקר כל פינה, כולל פחית-אשפה, ומי יודע לאן הוא תוחב את אפו. לכן העדינים שבינינו זכאים להבנה, אם אינם רוצים להתנשק עם הכלב פה-אל-פה, הצדק איתם.

PRINCE RUPERTS
WHITE DOG,
CALLED
BOY:
Carefully taken by T. B. For that purpose im-
played by some of quality in the City of
LONDON.

Printed in the Year,
MDCCLII.

תעודת היוחסין המוכחות של "בווי" הפודל שלחם על בריטניה הגדולה

הנפש אי אפשר היה להשוותו עם כלבת הגן ההמונית שלי, בלי תעודת-ייחוסין. עובדה מעציבה היא, אך בלתי מעוררת, כי הגידול לשם השגת רמה דרושה של כישורים גופניים אינה עולה בקנה אחד עם הגידול לשם השגת תכונות נפשיות.

מה אמר קונראד לורנץ בעניין גזעיים או לא-גזעיים: "מכל הכלבים שהיו בני לוויית הקבוצים היה רק אחד בלבד שהתאים ל-בימת התצוגה (דהיינו גזעי באמת). היה זה כלב אלזסי, ללא ספק בעל אופי ללא דופי, אך מבחינת עדינות הרגשות ורגישות

ססיליה אם כל חי

לפני 60 שנה הגיעה לוונקובר, שבקולומביה הבריטית, נזירה צעירה עם שתי מינודותיה בידיה. זו היתה ססיליה. בביקתה עלובה פתחה מוסד מהפכני: מעון לילדים של אמהות עובדות. עד מהרה נודע כאחד המוסדות המעולים באזור. ההירארכיה הכנסייתית נתקנאה באינדבידואליזם של המנהלת ואילצה אותה לסגור את בית-הספר. היא עברה לוויקטוריה וייסדה שם, באחוזת רחבה ופורחת, בית-אבות לקשישים ולחשוכי-מרפא. כשעמדה לשרוש, ב-1961, נאמד שווי הנכס הציבורי במיליונים רבים של דולרים. ססיליה בת ה-71 יכולה היתה לנוח אילמלא נקרתה בדרכה קאריירה חדשה לעשרים השנים הבאות: במרתף סחוב גילתה כלבה גוססת על גוריה. הם היו חלשים מכדי לעמוד על רגליהם, רועדים מרעב ומקור. היא שילמה עשרים דולר לבעלי-הבית השתוי, כדי לחלץ את החלש שבגורים ולהובילו לבית-החולים. למחרת שבה עם 160 דולר נוספים תמורת השאר.

האם ססיליה עם אחד האסופים יום-הולדת 91

מאז חלפו עשרים שנה והאם ססיליה חולשת על שמורת-טבע נדירה: היחידה מסוגה בעולם המנוהלת על-ידי נזירות, והמכילה 600 חיות שניצלו מעוובה וממות - החל בצאצאי אותה ניצולה וכלה בסוסים, כבשים, חוליות, ארנבים וציפורים. כשנודע לכס הקדוש ברומא על המיקלט המזור המתקיים כולו על נדיבות ונדבות, שלח שליח ובפיו אולטימטום: "הבחירה בידך בין החיות לבין הנידוי" ססיליה לא היססה: "אני בוחרת בנידוי. לעולם לא אוותר על עבודתי".

בת 91 עורכת ססיליה סיורים יומיים על פני חוות החי שלה, מנהלת חשבונות של הכנסות הבאות מחנות החלב שהיא מנהלת, כשהילדים מן האזור כולו חולבים בעצמם את הכבשים שבחווה. "מי אמר שחובה עלינו להציל רק חיי אדם," קובעת ססיליה, "החיות הן חלק מן הבריאה כולה. חיה, כאדם, היא נשמה, יצירת האלוהים".